

Borsodi L. László
FÉLBETÖRT ÉVEK

(HÍVÁS)

Balázsnak

Hét elején felhívott a barátom,
azt akarta, pénteken találkozunk.
Ma egész nap vártam, nem telefonált,
a találkozó, valószínű, elmarad.
Majd amikor ideje lesz, felhív,
és akkor, végre, áztatom magam.
Csak az a fölöslegéből lesz,
nem a nekem szánt időajándéka.

(VISSZAHÍVÁS)

Oravec Imre Alkonynaplójára

Hívtam az egyik barátomat, aztán egy ismerősömet,
majd a szomszédot csengettem meg, és a vízgázszerelőt.
A barátom nem vette fel, azóta sem hívott vissza,
az ismerősöm kinyomta a hívást, és ő sem, azóta sem.
A szomszéd közben dimenziót váltott, meghalt.
Csak a vízgázszerelő, egyedül ő keresett később,
de olyan magas árat szabott, lecsaptam a telefont.
Nem tudom, képtelen leszek megfizetni.

(SZÁZTIZENKETTŐ)

Noszlopi Botondnak a Leállósávra

Amikor százharminccal száguldok az autópályán,
arra gondolok, egyszer kirobbanhat valamelyik gumi,
esetleg hirtelen leáll a motor, elfolyik az olaj.

És ha megúsznám baleset nélkül, minden bizonnyal
vérszjelzőznék, segítségért integetnék a leállósávon.
Arra gondolok, reménytelenül, kihez fordulhatnék,
ki jönne értem száz, kétszáz, kétszázötven kilométert.
De a segélyhívón kívül nem jut eszembe senki.

*(EMPÁTIA)**Fekete Vince Csütörtökjéhez*

Egy férfi áll a szemeteskuka mellett, vérzik az orra:
véres a kézfeje, csuklója, ingujja, szőke haja,
vércseppek az aszfalton, a szemeteskuka tetején.
P. odanéz, továbbáll, J. odapillant, továbbmegy,
J. úgy tesz, mint aki nem is látja, M. elfordítja a fejét.
Csak Júdás az, aki egyharmincért papírzsebkendőt kínál.
És nem kellett volna annyit szeszelni, sziszegi.

*(FÉLBETÖRT ÉVEK)**Dankuly Csabának*

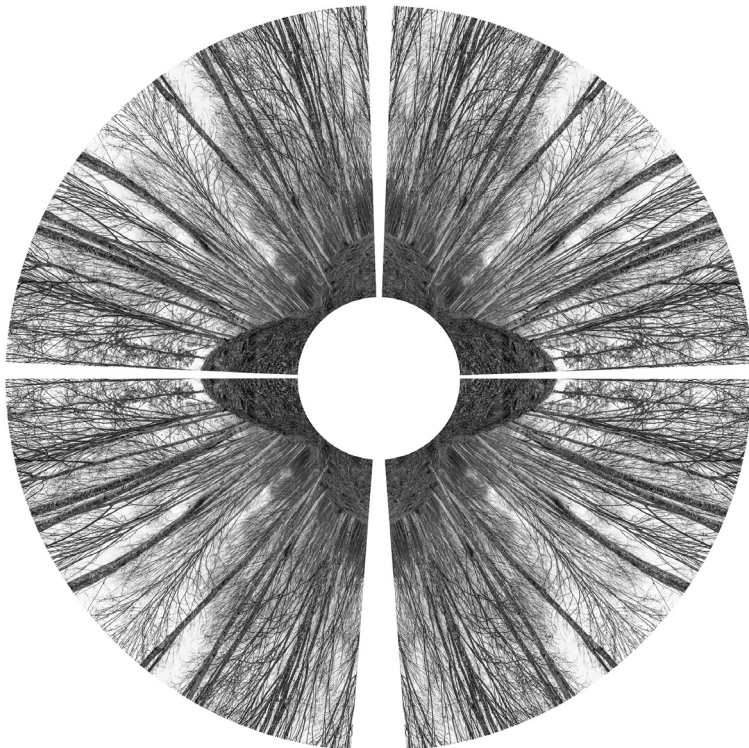
Elhagytam a feleségemet,
a gyermekeimet, az alkoholt,
hátat fordítottak a barátaim,
itt hagyott apám, anyám,
végül magamra hagyott Ő is.
Költözöm lakásból lakásba.
Mint egyik versből a másikba.

*(TRANSCEND)**In memoriam Szilágyi Domokos*

Megkönyékeztek engem az ég madarai,
a víz halai, az erdő állatai, a mező virágai,
a város aszfaltbetyárjai, megkönyékeztek

engem a föld sói, savai, a levegő vírusai,
meg hogy környékeztek engem, merre
késlekednek a tegnap angyalai, szépasszonyai,
hol van arcukról a megkísértés, a mosoly, a rettenet?
Csak a hiányuk vesz körül, fojtogat,
és nem tudom, nem találok a rést, a módszert.
Hova jutottam, mire ítéltél engem, istenem, Isten?

Csíksereda, 2024. február 23. – március 2.

A Föld ajándékai, 2024 (digitális nyomtatás, 70 x 70 cm)